

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1968

N:o 45—47

Innehåll: Nr 45. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.
Nr 46. Landskapslag angående tillämpning av lagen om arbetsavtal i landskapet Åland.
Nr 47. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

Nr 45.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 20 december 1968.

Utfärdad i Mariehamn den 10 januari 1969.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 7 § 1 mom., 9 § 2 mom. och 34 § landskapslagen den 16 oktober 1958 om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland (24/58), av dessa 7 § 1 mom. sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 25 mars 1965 (15/65) och 9 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 4 april 1968 (16/68) samt fogas till 8 § ett nytt 4 mom. som följer:

7 §.

Innehavare av lärartjänst inom folkskolväsendet tillkommer för övertimmar utöver den fastställda undervisningskyldigheten ett årligt övertimsarvode. Övertimsarvode för lärare vid högre och lägre egentlig folkskola samt för speciallärare utgör per veckotimme och år en tretiondedel av den årliga grundlönen för lärare vid högre folkskola jämte dyrortstillägg enligt billigaste dyrhetsgrupp. Övertimsarvode för lärare vid medborgarskola, lärare i andra språk än svenska vid folkskola samt för lärare i hjälpskola, i observationsklass och i andra specialskolor och specialklasser utgår med nämnda belopp, förhöjt med tio procent. Det sålunda uträknade

övertimsarvodets belopp avrundas till närmaste tal, som är delbart med sextio. Komma två tal härvid i fråga, sker avrundningen till det högre talet.

8 §.

Föreståndare för högstadiet i experiment-skola av enhetsskoltyp, som avses i 14 § 2 mom. folkskollagen, tillkommer föreståndararvode och beviljas lättnad i undervisningskyldigheten på samma sätt som i mellanskola.

9 §.

Innehavare av lärartjänst, som är klasslärare och har kompetens som timlärare i annat språk än svenska samt undervisar minst tre veckotimmar i ifrågavarande språk, erhåller ett årligt tilläggsarvode av 300 mark. Är antalet veckotimmar minst två, utgör det årliga tilläggsarvodet 200 mark. Dessa tilläggsarvoden justeras enligt samma grunder som för motsvarande tjänsteinnehavare i riket.

34 §.

Rätt till lön på indragningsstat upphör:

1) för den som utnämnes till statens, landskapets, kommuns, annat samfunds eller sammanslutnings av kommuner tjänst eller befattning;

2) för den som vägrar att samtycka till förflyttning till annan tjänst eller befattning eller att mottaga sådan i de fall, varom stadgas i 61 § av landskapslagen om folkskolväsendet i landskapet Åland;

3) för den som beviljas avsked eller erhåller skiljebrev utan begäran eller som avsättes genom domstolsutslag eller i disciplinär väg;

4) för den som förlorar sitt finska medborgarskap;

5) för den som utan behörigt tillstånd träder i främmande makts tjänst;

6) för den som utan avbrott vistas utomlands längre tid än tre år och icke inom nämnda tre år av landskapsstyrelsen erhållit rätt att fortfarande lyfta lön på indragningsstat; samt

7) för den som dömes förlustig medborgerligt förtroende för livstid.

Denna lag tillämpas från och med den 1 augusti 1968, likväl så, att 9 § 2 mom. tillämpas från och med den 1 januari 1967.

Mariehamn den 2 september 1968.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman

Valter Nordas
vicetalman

Nr 46.

LANDSKAPSLAG

angående tillämpning av lagen om arbetsavtal i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 20 december 1968.

Utfärdad i Mariehamn den 10 januari 1969.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

Lagen om arbetsavtal av den 1 juni 1922 (FFS 141/22) jämte ändringarna i denna äger tillämpning i landskapet Åland.

Sker framdeles ändring i lagen om arbetsavtal, skall de ändrade stadgandena gälla i

landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Genom denna lag upphäves Ålands landstings beslut den 22 juli 1924 om antagande av lagen om arbetsavtal, given den 1 juni 1922 (17/24).

Mariehamn den 2 september 1968.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman

Valter Nordas
vicetalman

Nr 47.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 20 december 1968.

Utfärdad i Mariehamn den 10 januari 1969.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 13 §, 17 § 2, 6 och 8 mom., 23 § 1 mom. och 26 § 1 och 3 mom. landskapslagen den 10 april 1958 om vägtrafik i landskapet Åland (8/58), av dessa 17 § sådan den lyder i landskapslagen den 28 mars 1961 (10/61) och 23 § 1 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 15 april 1966 (4/66), samt fogas till 26 § ett nytt 1 a mom. såsom följer:

13 §.

1. Är väg uppdelad för olika trafikantgrupper, skall fordon framföras på körbanan. Moped, invalidcykel samt fordon, som icke går med egen motor, skall dock nyttja vägrenen på högra sidan av vägen, om det går för sig utan olägenhet.

2. Med avvikelse från vad i 1 mom. är stadgat, skall cykel samt, om annat ej angivits genom vägmärke, moped och invalidcykel framföras på cykelbana där sådan finnes. Cykelbana längs väg får dock nyttjas endast av den som i färdriktningen har cykelbanan på högra sidan av vägen, om annat ej angivits genom vägmärke.

3. Om synnerliga skäl det påkalla, må fordon dock tillfälligt framföras på annan än för fordonet enligt 1 och 2 mom. avsedd del av vägen, om det icke medför fara eller betydande olägenhet.

17 §.

2. Fordon, vars färdriktning i korsning skär ett annat fordons färdriktning, skall, om icke nedan annorlunda stadgas, väja för fordon som samtidigt nalkas från höger.

6. I korsning, där trafiken regleras genom trafikljus skall förare av fordon iakttaga följande:

a) Grönt ljus:

Fordon må, om korsningen eljest är fri, köra rakt fram eller svänga till höger eller vänster, såvitt detta icke är förbjudet genom särskilt märke. Har det gröna ljuset formen av en pil, är körning tillåten endast i pilens riktning. Svängande fordon skall väja för gående, som behörigen överskrider eller börjat överskrida korsande körbana, och fordon, som svänger till vänster, skall väja för fordon, som kommer från motsatt håll.

8. Stadgandena i denna paragraf fritaga icke förare av fordon, för vilket skall väjas, från att iakttaga av omständigheterna enligt 5, 15 och 19 §§ påbjuden försiktighet. Sådan förare skall iakttaga särskild försiktighet, då fordonet närmar sig korsningen från en föga trafikerad väg eller från jämn väg nalkas korsande brant backe.

23 §.

1. Motorfordons högsta tillåtna körhastighet är, om icke av 29 § annat följer:

90 km/h för paketbil;

70 km/h för buss och specialbil, med eller utan släpvagn, för personbil och paketbil med släpvagn samt för lastbil utan släpvagn eller med bromsförsedd släpvagn;

50 km/h för lastbil med släpvagn, som icke är försedd med bromsar, och för motorcykel med släpvagn samt för fordon, som bogserar annat fordon, om icke lägre hastighet är föreskriven för dragfordonet;

40 km/h för moped;

30 km/h för traktor och motorredskap med eller utan släpvagn; samt

20 km/h för fordon eller fordonskombination, försedd med band av järn eller hjul av annat slag än luftringar.

26 §.

1. Gående skall använda gångbana eller, om sådan icke finnes, cykelbana, där sådan finnes. Gående skall i främsta rummet nyttja den del av cykelbanan, som är längst från körbanan. Finnes icke gångbana eller cykelbana, skall gående nyttja vägrenen eller, om denna är oframkomlig, körbanans yttersta kant. Han skall härvid i främsta rummet nyttja vägens eller körbanans vänstra kant.

1 a. Gående skall, när han börjar korsa körbanan, iakttaga särskild försiktighet. Han skall nyttja skyddsväg, om sådan finnes i närheten,

eller eljest korsa körbanan tvärs över denna på sådant ställe, där fordon som stannat vid körbanans kant icke hindra sikten.

3. Vid trafikljus må gående börja korsa körbanan endast mot särskilt ljus som visar fri passage för gående, eller, om gångsignal icke finnes, mot grönt ljus eller gult blinkljus.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 januari 1969.

Mariehamn den 2 september 1968.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicesalman

Valter Nordas
vicesalman